

مننژیت

به التهاب مننژها (پرده های پوشاننده و محافظت کننده مغز و نخاع) مننژیت می گویند. مننژیت می تواند به عنوان عارضه سایر بیماریها و یا با کثرت بیشتر و به صورت عفونتهای فرصت طلب در بیماران دچار سندرم نقص سیستم ایمنی به وجود آید.

علل و منشأ بیماری:

مننژیت‌ها را به دو دسته عفونی و غیر عفونی تقسیم بندی میکنند. در مننژیت عفونی، باکتری‌ها عامل التهاب هستند در مننژیت‌های غیر عفونی عامل التهاب میتواند ویروس یا ضعف سیستم ایمنی باشد. احتمال بروز مننژیت عفونی در میان گروه‌های پر جمعیت نظیر خوابگاه‌های دانشجویی و مقر نیروهای ارتش بیشتر است. مصرف سیگار و عفونتهای تنفسی از جمله عوامل افزایش دهنده بروز مننژت می باشند.

علائم و نشانه های بیماری

سردرد، خشکی گردن همراه با تب، گیجی یا هوشیاری دگرگون شده، استفراغ و نورهراسی یا صداهراسی، بافتهای مغز ممکن است متورم شوند، فشار داخل جمجمه ممکن است افزایش یابد و مغز متورم شده ممکن است از طریق بستر جمجمه دچار فتق شود که این اتفاق را میتوان از طریق کاهش سطح هوشیاری، از دست رفتن واکنش مردمک به نور و وضع اندامی غیر طبیعی مشاهده کرد، تشنج نیز ممکن است رخ دهد.

درمان بیماری:

از آنجایی که مننژیت میتواند باعث عوارض شدید اولیه شود، بررسی های پزشکی منظم برای تشخیص این عوارض و در صورت نیاز انتقال فرد به بخش مراقبت های ویژه توصیه میشود. ممکن است در صورت پایین بودن سطح هوشیاری یا وجود شواهد توقف تنفس نیاز به تنفس مصنوعی باشد. اگر علائم افزایش فشار درون جمجمه ای مشاهده شود، بهتر است اقدامات سنجش فشار انجام شود؛ با این کار میتوان به بهینه سازی فشار فضای مغز کمک کرد. آنتی بیوتیکهای (بدون تشخیص قطعی) باید سریعاً آغاز شود، حتی قبل از مشخص شدن نتایج LP.

در درمان مننژیت های خفیف و ویروسی معمولاً استراحت در بستر، مصرف مایعات فراوان و داروهای مسکن توصیه میشود. ممکن است از کورتیکواستروئیدها برای کاهش تورم در مغز و داروی ضد تشنج برای کنترل تشنج استفاده شود.

آموزش خودمراقبتی:

- * محدودیت فعالیت با توجه به احتمال کاهش هوشیاری و احتمال تشنج
- * استراحت در اتاق تاریک و آرام به علت نورهراسی و صدا هراسی
- * رعایت ایزولاسیون با توجه به نوع ارگانیزم و دستورالعمل بیمارستان
- * احتمال داشتن مهار فیزیکی یا شیمیایی بعلت ریسک صدمه به خود در ارتباط با کاهش سطح هوشیاری
- * برای حفظ تعادل خود از وسایل کمک حرکتی مثل واکر و عصا استفاده نمایند تا از سقوط و افتادن جلوگیری شود.

* از حرکت ناگهانی در هنگام خارج شدن از تخت اجتناب کنند اول به حالت نشسته پاها را آویزان نماید و سپس اقدام به پایین آمدن از تخت کند تا از افتادن جلوگیری شود.

* جهت جلوگیری از افزایش فشار مغزی در پوزیشن ۳۰ درجه بمانند و بیمارانی که سوند معده دارند پوزیشن نشسته یا نیمه نشسته تا یک ساعت بعد گاوژ به جلوگیری از آسپیراسیون کمک می کند
* با توجه به اینکه در بیماران اعصاب، عضلات بیمار گرفته میشود، فیزیوتراپی جهت تقویت عضله و راه اندازی بیمار موثر است و باعث میشود تا بیماران هرچه سریعتر به زندگی عادی خود برگردند.

آموزش سلامت: از مصرف دخانیات، مشروبات الکلی اجتناب نمایند. از استرس و اضطراب دوری کنید، از داشتن اضافه وزن پرهیز نمایند

